

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DOSAR NR. 2735/2/2022

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 07.02.2023

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: IULIA SLUJITORU

GREFIER: DANIELA ȘTEFAN

Pe rol se află spre soluționare cererea de chemare în judecată formulată de reclamanta Braila Winds S.R.L. în contradictoriu cu pârâții Direcția Generala Regionala a Finanțelor Publice București -Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, Ministerul Finanțelor, Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Agenția Națională de Administrare Fiscală, având ca obiect „*contestație act administrativ fiscal*”.

Dezbaterile asupra cererii reclamantei de sesizare a CJ.U.E. și asupra cererii de suspendare a judecării cauzei au avut loc în ședința publică din data de 17.01.2023 fiind consemnate în cuprinsul încheierii de ședință de la această dată, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre, când, având nevoie de timp pentru a delibera, Curtea a amânat pronunțarea în mod succesiv la data de 31.01.2023, la data de 01.02.2023 și apoi la data de astăzi, când, în aceeași constituire, a hotărât următoarele:

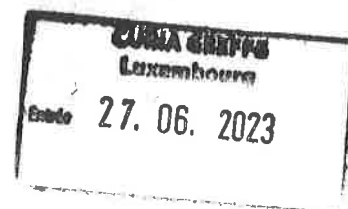
CURTEA

1. Asupra cererii reclamantei de sesizare Curții de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare, reține următoarele:

I. OBIECTUL LITIGIULUI. PROCEDURA ÎN FAȚA INSTANȚEI NAȚIONALE.

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal în data de 27.04.2022, sub nr. 2735/2/2022, astfel cum a fost modificată prin cererea modificatoare depusă la dosar în ședința publică din data de 06.09.2022, reclamanta Brăila Winds S.R.L. a chemat în judecată pârâții Direcția Generala Regionala a Finanțelor Publice București -Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București, Ministerul Finanțelor, Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală Proceduri pentru Administrarea Veniturilor, solicitând:

- Să se anuleze Ordinul nr. 64 din 18 ianuarie 2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022, emis de Președintele ANAF;
- Să se anuleze Declarațiile de impunere și Declarațiile rectificative depuse de Brăila Winds pentru impozitul instituit prin art. II din Legea nr. 259/2021 pentru (i) lunile noiembrie 2021 și decembrie 2021 (în valoare de 1.463.935 lei), (ii) luna ianuarie 2022 (în valoare de 1.476.983 lei) și (iii) luna februarie 2022 (în valoare de 4.639.897 lei) și luna martie 2022 (în valoare de 4.062.402 lei);

- Să se anuleze (i) Decizia nr. 551/10.03.2022 emisă de ANAF-DGSC, prin care a fost respinsă contestația administrativă împotriva Declarațiilor de impunere și (ii) răspunsul la contestația împotriva Declarației de impunere pentru luna martie 2022;
- Să se anuleze Decizia/Referatul de soluționare nr. Λ_GVB 154/23.03.2022 emis de ANAF-DGPAV, prin care a fost respinsă plângerea prealabilă împotriva Ordinului nr. 64 din 18 ianuarie 2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022;
- Să fie obligați pârâții la restituirea către reclamantă a sumei de 11.643.217 lei achitate pentru noiembrie 2021 -martie 2022 cu titlu de impozit în baza Ordinului nr. 64 din 18 ianuarie 2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022, emis de Președintele ANAF și a Declarațiilor de impunere și a Declarațiilor rectificative aferente;
- Să fie obligați pârâții la plata dobânzilor fiscale la sumele achitate pentru noiembrie 2021 -martie 2022 cu titlu de impozit în baza Ordinului nr. 64 din 18 ianuarie 2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021-2022, emis de Președintele ANAF și a Declarațiilor de impunere și a Declarațiilor rectificative aferente, dobânzi calculate de la data plății acestor sume și până la data restituirii sau compensării acestor sume în urma anulării actelor administrativ fiscale contestate.

3. Prin încheierea din data de 29.11.2022, Curtea a dispus ca, pentru pârâții Agenția Națională de Administrare Fiscală, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor și Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală Proceduri pentru Administrarea Veniturilor, să răspundă în cauză, în calitate de pârâtă, doar Agenția Națională de Administrare Fiscală și a respins, ca neîntemeiate, excepțiile lipsei calității procesuale pasive, invocate în cauză.

4. În motivarea cererii sale, reclamanta a arătat că actele administrative contestate sunt nelegale, deoarece impozitul instituit prin art. II din Legea nr. 259/2021 este nelegal, raportat la următoarele argumente principale:

- se încalcă principiul justei așezări a sarcinii fiscale și principiul evitării dublei impuneri coroborate cu principiul legalității, nediscriminării/neutralității fiscale, egalității în fața legii, echității fiscale și certitudinii impunerii;
- se încalcă principiul neretroactivității și previzibilității impunerii fiscale coroborate cu principiul securității juridice și protecției încrederii legitime, nediscriminării/neutralității fiscale și egalității în fața legii.
- reprezintă un ajutor de stat acordat ilegal producătorilor de energie electrică pe bază de combustibili fosili, inclusiv cogenerare, precum și producătorilor de energie electrică pe bază de biomasă, începând cu veniturile suplimentare realizate după data de 1 ianuarie 2022, care contravine articolului 107 alin. 1 din Tratat;
- se creează bariere la libertatea de stabilire și de prestare de servicii care contravin art. 49 și 56 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene;
- contravine obiectivelor europene în ceea ce privește realizarea neutralității climatice până în 2050, precum și politicii U.E. în materie de taxare a energiei;
- echivalează și cu o fixare a prețului de vânzare/ o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare care este contrară Directivei (U.E.) 2019/944 privind normele

comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/U.E.;

- se încalcă prevederile art. 135 din Constituție și art. 8 din Legea Concurenței care interzic îngrădirea nejustificată a libertății comerțului sau a autonomiei întreprinderilor;
- este impus în baza Ordinului nr. 64/2022 care prezintă o serie de vicii de legalitate extrinseci (i.e. lipsa avizului Consiliului Concurenței, lipsa unui Referat de fundamentare conform și nerespectarea procedurilor instituie prin Legea nr. 52/2003) și
- este impus în baza art. II din Legea nr. 259/2021 care prezintă o serie de vicii de constituționalitate (extrinseci și intrinseci), parte din ele subsumate și criticilor de mai sus.

5. În apărare, asupra fondului cauzei, pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală s-a apărat arătând, în esență, că actele administrative contestate au fost emise în vederea aplicării dispozițiilor art. II din Legea nr. 259/2021, iar acest act normativ este în vigoare și produce efecte.

II. STAREA DE FAPT RELEVANTĂ

6. Reclamanta Brăila Winds S.R.L. este una dintre subsidiarele Grupului ENGIE în România. Potrivit certificatului constatator emis de Oficiul Național al Registrului Comerțului nr. 34872/13.01.2022, atașat la dosar, asociații societății reclamante sunt Engie Dezvoltare & Consultanță S.R.L. și Engie Romania S.A., aceasta din urmă având o participație de 99,99%. Engie Romania S.A. este principala filiala a Grupului Engie în Romania.

7. Reclamanta produce energie electrică eoliană prin intermediul centralei eoliene deținute în județul Brăila.

8. Prin art. II din Legea nr. 259/2021, începând cu data de 1 noiembrie 2021, a fost instituit un impozit de 80% aplicat asupra venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh. De la plata acestui impozit au fost însă exceptați producătorii de energie electrică bază de combustibili fosili, inclusiv cogenerare, și, începând cu data de 1 ianuarie 2022 (în baza O.U.G. nr. 11/2022), producătorii de energie electrică pe bază de biomasă.

9. Legea nr. 259/2021 a fost modificată în mod succesiv, prin O.U.G. nr. 130/2021, începând cu 18.12.2021, prin O.U.G. nr. 11/2022, începând cu 17.02.2022, și prin O.U.G. nr. 27/2022, începând cu 22.03.2022.

10. Inițial, prin O.U.G. nr. 130/2021, s-au reglementat detalii privind modalitatea și termenul de plată a impozitului.

11. Apoi, în data de 19.01.2022, a intrat în vigoare Ordinul nr. 64/2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021, prin care s-au prevăzut detalii privind declararea și plata impozitului datorat conform prevederilor legale indicate, precum și formularul utilizat în acest scop.

12. În urma intrării în vigoare a art. II din Legea nr. 259/2021, având în vedere modificările succesive, precum și în baza Ordinului nr. 64/2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021, în calitate de producător de energie electrică din surse regenerabile, reclamanta a înregistrat declarații de impunere și declarații rectificative, achitând cu titlu de impozit aplicat asupra venitului suplimentar realizat - rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MW, după cum urmează:

- pentru lunile noiembrie 2021 și decembrie 2021 - suma de 1.463.935 lei

- pentru luna ianuarie 2022 - suma de 1.476.983 lei
- pentru luna februarie 2022 - suma de 4.639.897 lei
- pentru luna martie 2022 - suma de 4.062.402 lei.

13. Reclamanta a achitat astfel un impozit total în cuantum de 11.643.217 lei – pentru perioada noiembrie 2021-martie 2022, aspect necontestat în cauză.

14. Reclamanta a contestat Ordinul nr. 64/2022, precum și declarațiile de impunere în baza cărora a achitat sumele indicate anterior. Atât plângerea prealabilă formulată împotriva Ordinului nr. 64/2022, cât și contestația fiscală, au fost respinse de către autorități, prin Decizia / Referatul de soluționare nr. A_GVB154/16.03.2022 și prin Decizia nr. 551/23.03.2022 emise de către pârâta Agenția Națională de Administrare Fiscală.

15. Cu privire la Ordinul nr. 64/2022, s-a arătat, în esență, că acesta pune în aplicare impozitul instituit prin art. II din Legea nr. 259/2021, iar aceste dispoziții legale nu pot fi evaluate sau reevaluate pe calea unei contestații administrative.

III. DISPOZIȚII NAȚIONALE APLICABILE

16. LEGEA NR. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial al României Partea I nr. 036 din 29 octombrie 2021:

Art. II: „(1) În perioada de aplicare a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", cu modificările și completările aduse prin prezenta lege, venitul suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre prețul mediu lunar de vânzare al energiei electrice și prețul de 450 lei/MWh se impozitează cu 80%. (2) De la prevederile alin. (1) sunt exceptați producătorii de energie electrică pe bază de combustibili fosili, inclusiv cogenerare. (3) Modul de aplicare a impozitului prevăzut la alin. (1) se stabilește prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de 15 zile de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”

17. Impozitul prevăzut de art. II alin. 1, citat anterior, a fost instituit pentru perioada de aplicare a O.U.G. nr. 118/2021, prin care s-a stabilit o schemă de sprijin pentru plata facturilor aferente consumului de energie electrică și gaze naturale, pentru anumite categorii de clienți finali, respectiv pentru perioada 1 noiembrie 2021 – 31 martie 2022. Dispozițiile art. II din Legea nr. 259/2021 au suferit, în perioada de aplicare a impozitului, mai multe modificări, după cum urmează:

18. Modificarea 1: ORDONANȚA DE URGENȚĂ NR. 130/2021 privind unele măsuri fiscal-bugetare, prorogarea unor termene, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial nr. 1202 din 18 decembrie 2021:

ART. XXXVI: „La art. II din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități

persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 29 octombrie 2021, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

(2¹) Impozitul prevăzut la alin. (1) se declară și se plătește de către producătorii de energie electrică, cu excepția producătorilor de energie prevăzuți la alin. (2), lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează acest impozit. Plata impozitului se efectuează la bugetul de stat, într-un cont de venituri bugetare distinct.

(2²) Prin excepție de la prevederile alin. (2¹), impozitul prevăzut la alin. (1), datorat pentru perioada 1 noiembrie - 31 decembrie 2021, se declară și se plătește până la 25 ianuarie 2022."

19. Modificarea 2: ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ NR. 11/2022 privind modificarea și completarea Legii nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, publicată în Monitorul Oficial nr. 163 din 17 februarie 2022:

ART. I: „Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1036 din 29 octombrie 2021, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează: 1. La articolul II, alineatul (3) se abrogă.”

ART. III: „(1) Modelul și conținutul declarației privind impozitul pe venitul suplimentar prevăzut la art. II alin. (1) din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", cu completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, realizat de producătorii de energie electrică se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. (2) Metodologia de stabilire a prețului lunar de vânzare a energiei electrice, precum și metodologia de stabilire a venitului suplimentar se aprobă prin ordin al ministrului energiei, în termen de 10 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență. (3) De la prevederile art. II alin. (1) din Legea nr. 259/2021, cu completările ulterioare, astfel cum a fost modificată și completată prin prezenta ordonanță de urgență, sunt exceptați producătorii de energie electrică pe bază de biomasă, începând cu veniturile suplimentare realizate după data de 1 ianuarie 2022.”

20. Modificarea 3: ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ NR. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022 - 31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, publicată în Monitorul Oficial nr. 274 din 22 martie 2022:

ART. 22: „Articolul III alineatul (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2022 privind modificarea și completarea Legii nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței

de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei "Delta Dunării", publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 17 februarie 2022, se abrogă.”

Prin **ANEXA NR. 6** a O.U.G. nr. 27/2022, s-a stabilit modul de calcul al venitului suplimentar realizat de producătorii de energie electrică rezultat din diferența dintre venitul net mediu lunar unitar de vânzare a energiei electrice tranzacționate și prețul de 450 de lei/MWh, stabilind modul în care producătorii de energie electrică care se supun prevederilor art. II alin. (1) și (2) din Legea nr. 259/2021 (...) calculează prețul mediu lunar de vânzare a energiei electrice tranzacționate în luna respectivă, precum și venitul lunar suplimentar ce urmează a fi impozitat conform prevederilor menționate anterior.

21. ORDINUL NR. 64/2022 privind aplicarea prevederilor art. II din Legea nr. 259/2021 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 118/2021 privind stabilirea unei scheme de compensare pentru consumul de energie electrică și gaze naturale pentru sezonul rece 2021 - 2022, precum și pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 27/1996 privind acordarea de facilități persoanelor care domiciliază sau lucrează în unele localități din Munții Apuseni și în Rezervația Biosferei „Delta Dunării”, precum și privind modificarea și completarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, adoptat de Agenția Națională de Administrare Fiscală, publicat în Monitorul Oficial nr. 55 din 19 ianuarie 2022:

ART. I: „Impozitul pe venitul suplimentar realizat de producătorii de energie electrică se calculează pentru perioada 1 noiembrie 2021 - 31 martie 2022.”

ART. II: „Impozitul prevăzut la art. I se declară la bugetul de stat de către producătorii de energie electrică, cu excepția producătorilor de energie electrică pe bază de combustibili fosili, inclusiv cogenerare, lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se datorează acest impozit, prin completarea și depunerea formularului 100 "Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat". Prin excepție, impozitul datorat pentru perioada 1 noiembrie - 31 decembrie 2021 se declară până la 25 ianuarie 2022.”

ART. III: „Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 8 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează (...).”

22. JURISPRUDENȚĂ NAȚIONALĂ RELEVANTĂ:

23. Pe rolul Curții de Apel București au fost înregistrate mai multe acțiuni în anularea Ordinului nr. 64/2022, dar toate acestea sunt în curs de soluționare, din cercetarea proprie a instanței rezultând că nu au fost încă pronunțate hotărâri judecătorești relevante.

24. În prezenta cauză, reclamanta a solicitat și sesizarea Curții Constituționale cu o excepție de neconstituționalitate a dispozițiilor art. II din Legea nr. 259/2021 și a modificărilor subsecvente. Prin încheierea din data de 31.01.2023, Curtea de Apel a admis cererea reclamantei și a dispus sesizarea Curții Constituționale cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor criticate. În urma consultării bazei de date a jurisprudenței Curții Constituționale, rezultă că această instanță nu a analizat până în prezent conformitatea dispozițiilor legale indicate cu normele constituționale naționale.

25. Curtea mai menționează că dosarul nu a fost suspendat în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate de către Curtea Constituțională, o astfel de suspendare nefiind prevăzută în mod obligatoriu de legislația națională. Din contră, având în vedere cererea reclamantei de sesizare a C.J.U.E. cu întrebările preliminare formulate, Curtea a procedat la analizarea acesteia și, apreciind că o hotărâre preliminară a instanței europene este necesară soluționării cauzei, a dispus suspendarea cauzei doar prin prezenta încheiere, în baza art. 412 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă, până la pronunțarea C.J.U.E.

IV. DISPOZIȚII ALE DREPTULUI UNIUNII EUROPENE PERTINENTE

26. TRATATUL PRIVIND FUNCȚIONAREA UNIUNII EUROPENE:

SECȚIUNEA 2 *Ajutoarele de stat*

Articolul 107 (ex-articolul 87 TCE): „(1) Cu excepția derogărilor prevăzute de tratate, sunt incompatibile cu piața internă ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau a producerii anumitor bunuri, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre. (2) Sunt compatibile cu piața internă:

(a) ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, cu condiția ca acestea să fie acordate fără discriminare în funcție de originea produselor;

(b) ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare;

(c) ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni ale Republicii Federale Germania afectate de divizarea Germaniei, în măsura în care acestea sunt necesare pentru compensarea dezavantajelor economice cauzate de această divizare. În termen de cinci ani de la intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei, poate adopta o decizie de abrogare a prezentei litere.

(3) Pot fi considerate compatibile cu piața internă:

(d) ajutoarele destinate să favorizeze dezvoltarea economică a regiunilor în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut, precum și a regiunilor prevăzute la articolul 349, avându-se în vedere situația lor structurală, economică și socială;

(e) ajutoarele destinate să promoveze realizarea unui proiect important de interes european comun sau să remedieze perturbări grave ale economiei unui stat membru;

(f) ajutoarele destinate să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun;

(g) ajutoarele destinate să promoveze cultura și conservarea patrimoniului, în cazul în care acestea nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale și de concurență în Uniune într-o măsură care contravine interesului comun;

(h) alte categorii de ajutoare stabilite prin decizie a Consiliului, care hotărăște la propunerea Comisiei.”

Articolul 108 (ex-articolul 88 TCE): „(1) Comisia, împreună cu statele membre, verifică permanent regimurile ajutoarelor existente în aceste state. Comisia propune acestora măsurile utile cerute de dezvoltarea treptată sau de funcționarea pieței interne. (3) Comisia este informată în timp util pentru a-și prezenta observațiile cu privire la proiectele care urmăresc să instituie sau să modifice ajutoarele. În cazul în care apreciază că un proiect nu este compatibil cu piața internă în conformitate cu dispozițiile articolului 107, Comisia

inițiază fără întârziere procedura prevăzută la alineatul precedent. Înainte de pronunțarea unei decizii finale, statul membru în cauză nu poate pune în aplicare măsurile preconizate.”

CAPITOLUL 2 *Dreptul de stabilire*

Articolul 49 (ex-articolul 43 TCE): „În conformitate cu dispozițiile care urmează, sunt interzise restricțiile privind libertatea de stabilire a resortisanților unui stat membru pe teritoriul altui stat membru. Această interdicție vizează și restricțiile privind înființarea de agenții, sucursale sau filiale de către resortisanții unui stat membru stabiliți pe teritoriul altui stat membru. Libertatea de stabilire presupune accesul la activități independente și exercitarea acestora, precum și constituirea și administrarea întreprinderilor și, în special, a societăților în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf, în condițiile definite pentru resortisanții proprii de legislația țării de stabilire, sub rezerva dispozițiilor capitolului privind capitalurile.”

CAPITOLUL 3 *Serviciile*

Articolul 56 (ex-articolul 49 TCE): „În conformitate cu dispozițiile ce urmează, sunt interzise restricțiile privind libera prestare a serviciilor în cadrul Uniunii cu privire la resortisanții statelor membre stabiliți într-un alt stat membru decât cel al beneficiarului serviciilor. Parlamentul European și Consiliul, hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară, pot extinde beneficiul dispozițiilor prezentului capitol la prestatorii de servicii care sunt resortisanți ai unui stat terț și sunt stabiliți în cadrul Uniunii.”

TITLUL XX *Mediul*

Articolul 191 (ex-articolul 174 TCE): „(2) Politica Uniunii în domeniul mediului urmărește un nivel ridicat de protecție, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii. Aceasta se bazează pe principiile precauției și acțiunii preventive, pe principiul remedierii, cu prioritate la sursă, a daunelor provocate mediului și pe principiul "poluatorul plătește". În acest context, măsurile de armonizare care răspund cerințelor în domeniul protecției mediului presupun, în cazurile adecvate, o clauză de salvagardare care autorizează statele membre să ia, din motive de protecție a mediului fără caracter economic, măsuri provizorii supuse unei proceduri de control din partea Uniunii.”

27. CARTA DREPTURILOR FUNDAMENTALE A UNIUNII EUROPENE

Articolul 17: „(1) Orice persoană are dreptul de a deține în proprietate, de a folosi, de a dispune și de a lăsa moștenire bunurile pe care le-a dobândit în mod legal. Nimeni nu poate fi lipsit de bunurile sale decât pentru o cauză de utilitate publică, în cazurile și condițiile prevăzute de lege și în schimbul unei despăgubiri juste acordate în timp util pentru pierderea pe care a suferit-o. Folosința bunurilor poate fi reglementată prin lege în limitele impuse de interesul general.”

28. DIRECTIVA (U.E.) 2019/944 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI DIN 5 Iunie 2019 PRIVIND NORMELE COMUNE PENTRU PIAȚA INTERNĂ DE ENERGIE ELECTRICĂ ȘI DE MODIFICARE A DIRECTIVEI 2012/27/U.E. publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 158/125/14.06.2019

Articolul 9 Obligațiile de serviciu public: „(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), pe baza organizării lor instituționale și cu respectarea principiului subsidiarității, statele membre se asigură că întreprinderile din domeniul energiei electrice funcționează în conformitate cu principiile prezentei directive, în vederea realizării unei piețe de energie electrică concurențiale, sigure și durabile din punctul de vedere al protecției mediului, și se abțin de la orice discriminare în ceea ce privește drepturile sau obligațiile acestor întreprinderi. (2) Ținând seama pe deplin de dispozițiile relevante din T.F.U.E., în special de articolul 106, statele membre pot impune întreprinderilor din sectorul energiei electrice, în interesul economic general, obligații de serviciu public referitoare la siguranță, inclusiv siguranța alimentării cu energie electrică, regularitatea, calitatea și prețul furnizărilor, precum

și protecția mediului, inclusiv eficiența energetică, energia din surse regenerabile și protecția climei. Aceste obligații sunt clar definite, transparente, nediscriminatorii și ușor de verificat și garantează întreprinderilor din domeniul energiei electrice din Uniune accesul egal la consumatorii naționali. Obligațiile de serviciu public care vizează stabilirea prețurilor de furnizare a energiei electrice respectă cerințele prevăzute la articolul 5 din prezenta directivă. (3) Acordarea de compensații financiare, alte forme de compensare sau drepturi exclusive de către un stat membru în vederea îndeplinirii obligațiilor prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol sau în vederea furnizării serviciului universal, astfel cum este prevăzut la articolul 27, se realizează într-un mod nediscriminatoriu și transparent”.

Articolul 58 Obiectivele generale ale autorităților de reglementare: „În îndeplinirea atribuțiilor de reglementare prevăzute în prezenta directivă, autoritățile de reglementare iau toate măsurile rezonabile pentru realizarea, în cadrul atribuțiilor și competențelor care le revin în conformitate cu articolul 59, în cooperare strânsă, după caz, cu alte autorități naționale competente, inclusiv cu autoritățile din domeniul concurenței, precum și cu autorități, inclusiv cele de reglementare, din statele membre învecinate și, după caz, din țările terțe învecinate, și fără a aduce atingere competențelor lor, a următoarelor obiective: (c) eliminarea restricțiilor privind comerțul cu energie electrică între statele membre, inclusiv a celor privind dezvoltarea unor capacități transfrontaliere de transport corespunzătoare pentru a satisface cererile și pentru a îmbunătăți integrarea piețelor naționale, ceea ce ar putea facilita fluxurile de energie electrică pe întreg teritoriul Uniunii”.

V. MOTIVELE CARE AU DETERMINAT INSTANȚA SĂ FORMULEZE CEREREA DE DECIZIE PRELIMINARĂ

29. Curtea arată, cu titlu preliminar, că cererea de sesizare a C.J.U.E. a fost inițiată de reclamanta Brăila Winds S.R.L., întrebările preliminare propuse fiind reformulate de Curtea de Apel.

30. Înaintarea întrebărilor preliminare propuse către C.J.U.E. a fost apreciată necesară de către Curtea de Apel, în soluționarea cererii de anulare a Ordinului nr. 64/2022, raportat la argumentele reclamantei de nelegalitate a impozitului instituit prin art. II din Legea nr. 259/2021 deoarece contravine normelor de drept comunicat indicate mai sus.

31. Instanța nu are a se pronunța la acest moment procesual asupra acestor argumente de nelegalitate, ci se limitează la a reda legătura de cauzalitate între interpretarea dreptului Uniunii Europene și cauza de față, din perspectiva mijloacelor de apărare ale reclamantei.

32. Curtea de Apel a avut în vedere jurisprudența constantă a C.J.U.E., potrivit căreia numai instanța națională sesizată cu litigiul principal și care trebuie să își asume responsabilitatea pentru hotărârea judecătorească ce urmează a fi pronunțată are competența să aprecieze, luând în considerare particularitățile cauzei, atât necesitatea unei hotărâri preliminare, pentru a fi în măsură să pronunțe propria hotărâre, cât și relevanța întrebărilor pe care le adresează Curții (Hotărârea Eon Asset Menidjmont, C-118/11, EU:C:2012:97, punctul 76).

33. Totodată, reține că C.J.U.E. are competența de a se pronunța doar asupra interpretării sau validității unor dispoziții de drept comunitar, plecând de la contextul indicat de instanța de trimitere, orice aspect legat de situația de fapt sau de încadrarea măsurilor de drept intern intrând în competența exclusivă a judecătorului național. Totuși, Curtea poate aduce anumite clarificări, dacă este cazul, pentru a ghida instanța de trimitere în aprecierea măsurilor naționale (Hotărârea Curții de Justiție din 7 septembrie 2006, Cristiano Marrosu și Gianluca Sardino, C-53/04, ECLI:EU:C:2006:517, punctul 54).

a. Prima întrebare

34. Prima întrebare a fost apreciată ca necesară raportat la posibilitatea calificării măsurii de a supraimpozita venitul suplimentar realizat de o parte din producătorii de energie electrică ca reprezentând un ajutor de stat acordat producătorilor de energie electrică neimpozitați, care, potrivit art. 108 alin. 3 din T.F.U.E., trebuia notificat Comisiei Europene.

35. Instanța admite competența exclusivă a Comisiei de a evalua compatibilitatea unui ajutor de stat cu piața internă, conform prevederilor art. 108 alin. 2 din T.F.U.E., recunoscută prin jurisprudența C.J.U.E. (Hotărârea Curții de Justiție din 21 noiembrie 1991, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires și alții/Franța*, C-354/90, ECLI:EU:C:1991:440, punctul 14; Hotărârea Curții de Justiție din 15 decembrie 2005, *Unicredito Italiano*, C-148/04, ECLI:EU:C:2005:774, punctul 42). În acest sens, C.J.U.E. nu se pronunță *prima facie* asupra compatibilității ajutorului de stat cu normele comunitare și nici instanțele naționale nu sunt competente pentru a se pronunța asupra compatibilității unui ajutor de stat cu piața internă (Hotărârea din 7 aprilie 2022, *KW și SG*, C-102/21 și C-103/21, EU:C:2022:272, punctul 58).

36. Cu toate acestea, C.J.U.E. a arătat că instanțele naționale asigură protecția drepturilor justițiabililor în cazul încălcării obligației de notificare prealabilă la Comisie a ajutoarelor de stat prevăzute la articolul 108 alineatul (3) ultima teză T.F.U.E. (Hotărârea din 7 aprilie 2022, *KW și SG*, C-102/21 și C-103/21, EU:C:2022:272, punctul 59).

37. Mai exact, instanțele naționale au competența de a interpreta noțiunea de ajutor de stat și de a stabili dacă o măsură adoptată de un stat membru reprezintă sau nu un ajutor de stat (Hotărârea Curții de Justiție din 21 noiembrie 1991, *Fédération nationale du commerce extérieur des produits alimentaires și alții/Franța*, C-354/90, ECLI:EU:C:1991:440, punctul 10; Hotărârea Curții de Justiție din 5 octombrie 2006, *Transalpine Ölleitung in Österreich*, C-368/04, ECLI:EU:C:2006:644, punctul 39).

38. În acest scop, Curtea Europeană a arătat că, prin mecanismul hotărârii preliminare, în materia ajutoarelor de stat, poate să furnizeze instanței de trimitere elementele de interpretare care să îi permită să stabilească dacă o măsură națională poate fi calificată drept „ajutor de stat”, în sensul dreptului Uniunii (Hotărârea din 22 ianuarie 2022, *Fondul Proprietatea*, C-179/20, EU:C:2022:58, punctul 83).

39. Curtea a arătat că instanțele naționale pot fi sesizate cu litigii care să le oblige să interpreteze și să aplice noțiunea de „ajutor”, prevăzută la articolul 107 alineatul (1) T.F.U.E., în special în scopul de a determina dacă o măsură de stat ar fi trebuit sau nu să fie supusă procedurii de control prealabil prevăzute la articolul 108 alineatul (3) T.F.U.E. și, dacă este cazul, de a verifica dacă statul membru în cauză s-a conformat acestei obligații (Hotărârea din 22 ianuarie 2022, *Fondul Proprietatea*, C-179/20, EU:C:2022:58, punctul 84).

40. Or, exact aceasta este situația în cauză, unde reclamanta invocă faptul că măsura supraimpozitării reprezintă un ajutor de stat, pentru care statul membru nu s-a conformat obligației de a declanșa procedura de control prealabil prevăzută la art. 108 alin. 3 T.F.U.E..

41. Curtea mai reține că obligația de a nu implementa un ajutor înainte de a notifica Comisia și înainte ca aceasta să desfășoare examinarea preliminară în temeiul art. 108 alin. 3 T.F.U.E. are efect direct (Hotărârea din 15 iulie 2004, *Pearle BV*, C-345/02, ECLI:EU:C:2004:448, punctele 30-32).

42. Prin urmare, sunt necesare îndrumările instanței europene cu privire la criteriile de evaluare a unui potențial ajutor de stat, în special criteriul avantajului selectiv instituit prin măsura criticată, invocată față de faptul că măsura supraimpozitării nu s-a aplicat anumitor categorii determinate de producători de energie electrică.

b. A doua întrebare

43. A doua întrebare vizează efectele produse de măsura supraimpozitării impusă prin art. II din Legea nr. 259/2021 asupra libertății de stabilire și libertății de circulație a serviciilor, în condițiile în care aceasta ar putea descuraja Grupul Engie, din care face parte și societatea reclamantă, să mai desfășoare activități de producție a energiei electrice din surse regenerabile pe teritoriul României.

44. Art. 49 privind libertatea de stabilire impune înlăturarea restricțiilor în calea dreptului persoanelor și al întreprinderilor de a menține spații comerciale permanente sau stabile într-un stat membru. Art. 56 privind libera circulație a serviciilor necesită înlăturarea restricțiilor în calea prestării serviciilor între statele membre, ori de câte ori este prezent un element transfrontalier.

45. Elementul transfrontalier în cauză este derivat din faptul că societatea reclamantă este parte a Grupului Engie, care are sediul principal în Paris și care desfășoară activități în domeniul furnizării și distribuirii de gaze naturale, furnizării de energie electrică și producției de energie electrică.

46. Curtea admite că libertatea de prestare a serviciilor are un caracter subsidiar, fiind incidentă atunci când nu este incidentă libertatea de stabilire. Reclamanta a invocat însă în cererea sa de chemare în judecată ambele libertăți, astfel că întrebarea preliminară va fi trimisă cu referire la ambele.

47. Reclamanta a invocat că măsura criticată reprezintă o restricție interzisă de art. 49 și art. 56 din T.F.U.E., raportat în special la cuantumul ridicat al impozitului instituit.

48. Curtea observă că impozitul criticat în cauză are un caracter nediscriminatoriu, prin raportare la resortisanți versus neresortisanți, dar, cu toate acestea, se aplică în mod diferențiat producătorilor de energie electrică în funcție de sursa de producție utilizată. Or, raportat la această diferență, reclamanta invocă faptul că este descurajată să-și mențină activitatea pe piața energiei electrice bazate pe surse regenerabile din România.

49. C.J.U.E. a stabilit, în unele cauze, faptul că unele norme naționale aplicabile nediferențiat sunt inadmisibile, deoarece constituie impedimente nejustificate în calea desfășurării activității în mai mult de un stat membru, chiar dacă normele nu operau o discriminare directă sau indirectă pe criteriul cetățeniei (Hotărârea din 7 iulie 1988, Christopher Stanton and SA belge d'assurances „L'Étoile 1905”, C-143/87, ECLI:EU:C:1988:378, Hotărârea din 15 februarie 1996, Hans Kemmler, C-53-95, ECLI:EU:C:1996:58).

50. Cu alte cuvinte, orice normă națională susceptibilă să stânjenească sau să facă mai puțin atrăgătoare exercitarea libertății fundamentale poate încălca tratatul, afară numai dacă este justificată de o cerință imperativă și se aplică în mod proporțional și nediscriminatoriu.

51. În acest sens, în Hotărârea din data de 24 martie 2011 Comisia Europeană împotriva Regatului Spaniei (C-400/08, ECLI:EU:C:2011:172, punctul 64), Curtea a reamintit că noțiunea „restricție” în sensul articolului 43 TCE privește măsurile adoptate de un stat membru care, chiar dacă sunt aplicabile fără distincție, afectează accesul pe piață pentru întreprinderile din alte state membre și împiedică astfel comerțul intracomunitar (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 2004, CaixaBank France, C-442/02, Rec., p. I-8961, punctul 11, și Hotărârea din 28 aprilie 2009, Comisia/Italia, C-518/06, Rep., p. I-3491, punctul 64, precum și, prin analogie, Hotărârea din 10 februarie 2009, Comisia/Italia, C-110/05, Rep., p. I-519, punctul 37).

52. Din jurisprudența Curții, rezultă că măsurile naționale susceptibile să îngreuneze sau să facă mai puțin atractivă exercitarea libertăților fundamentale garantate de tratat trebuie să îndeplinească patru condiții: trebuie să se aplice în mod nediscriminatoriu, trebuie să fie justificate de motive imperative de interes general, trebuie să fie de natură să asigure realizarea obiectivului urmărit și trebuie să nu depășească ceea ce este necesar pentru

atingerea acestuia. Așadar, anumite restricții pot fi considerate compatibile cu T.F.U.E., raportat la considerente ce țin de interesul public, dar este necesar ca acestea să fie aplicate în mod proporțional.

53. Or, în prezenta cauză, se pune problema unui caracter disproporționat / nejustificat al impozitului criticat, față de care întrebarea formulată este utilă pentru soluționarea cauzei.

54. În mod corelativ cu cele două libertăți, reclamanta a invocat art. 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, pe care Curtea le poate analiza în contextul dreptului Uniunii aplicabil cauzei.

55. Curtea a cenzurat întrebarea reclamantei, ce viza și aplicabilitatea art. 63 din T.F.U.E., privind libera stabilire a capitalurilor, observând că aceasta nu este utilă soluționării cauzei, în condițiile în care această libertate nu a fost invocată și prin cererea de chemare în judecată, unde au fost indicate doar dispozițiile art. 49 și art. 56 din T.F.U.E..

c. A treia întrebare

56. În cauză se pune problema calificării impozitului instituit de art. II din Legea nr. 259/2021 ca reprezentând o măsură ce echivalează cu o fixare a prețului de vânzare sau o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare, care ar putea fi în contradicție cu dispozițiile Directivei (U.E.) 2019/944, în special cele de la art. 58 lit. c care vizează obligația autorității naționale de reglementare de a elimina restricțiile privind comerțul cu energie electrică între statele membre, corelate și cu dispozițiile de la art. 9, în măsura în care acestea ar avea efect direct.

57. S-a arătat că o astfel de măsură denaturează în mod fundamental concurența în piața energiei electrice, în condițiile în care atrage costuri suplimentare pentru producătorii de energie și reduce securitatea aprovizionării prin împiedicarea formării prețurilor în funcție de interacțiunea dintre cerere și ofertă, care conduce fie la prețuri ridicate artificial pentru a compensa impozitarea impusă, fie la reducerea producției, întrucât impozitarea suplimentară raportată la venituri echivalează cu riscul producătorilor de a nu recupera costurile de producție. Trebuie clarificat dacă măsura implementată respectă condițiile prevăzute de art. 9 din Directivă, în condițiile în care se pretinde că nu este adecvată pentru scopul pretins – respectiv intervenția statului pe piața de energie electrică, care să minimizeze într-o măsură adecvată impactul negativ generat de creșterea prețului pe piețele de energie electrică și gaze naturale, pentru a se putea reduce efectele negative asupra persoanelor consumatoare de energie electrică sau gaze naturale – și nici proporțională.

58. Aceste probleme trebuie raportate la cadrul normativ anterior Regulamentului (U.E.) 2022/1854 al Consiliului din 6 octombrie 2022 privind o intervenție de urgență pentru abordarea problemei prețurilor ridicate la energie, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L1.261/1/07.10.2022, și care a intrat astfel în vigoare ulterior perioadei de aplicare a impozitului instituit prin art. II din Legea nr. 259/2021.

d. A patra întrebare

59. În cauză au fost invocate principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă, precum și principiul poluatorul plătește, instituite prin art. 191 par. 2 T.F.U.E., fiind necesar a se stabili dacă acestea au efect direct și dacă sunt încălcate prin implementarea unui impozit care se aplică producătorilor de energie electrică din surse regenerabile și nu producătorilor de energie electrică pe bază de combustibili fosili.

60. Totodată, au fost invocate dispozițiile Directivei 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității, arătându-se că impozitul criticat contravine politicii U.E. în materia de taxare a energiei. Au fost indicate și obiectivele europene privind realizarea neutralității climatice, asumate prin Pactul verde european- publicat de Comisia Europeană la

11 decembrie 2019, care ar fi încălcate prin măsura supraimpozitării, cu precădere, a producătorilor de energie electrică din surse regenerabile, chiar și pentru o perioadă limitată în timp. Curtea apreciază că este necesar a se stabili efectele dispozițiilor invocate de către reclamantă în cauză și, apoi, compatibilitatea unei măsuri de natura celei instituite prin art. II din Legea nr. 259/2021 cu acestea.

VI. CU PRIVIRE LA CONDIȚIILE NECESARE PENTRU SESIZAREA C.J.U.E.

61. Condiția pertinentei întrebărilor preliminare pentru soluționarea cauzei a fost detaliată în punctul anterior, pentru fiecare întrebare în parte.

62. Mai departe, Curtea reține că situația de fapt prezentată în cadrul prezentei încheieri este una concretă, măsura criticată de reclamantă fiind aplicată efectiv de Statul Român, astfel că întrebările formulate nu au un caracter ipotetic.

63. Raportat la criteriile stabilite de C.J.U.E. prin hotărârea pronunțată în cauza C-283/81, ECLI:EU:C:1982:335, Srl CILFIT și Lanificio di Gavardo SpA c. Ministerul Sănătății, instanța reține că problemele ridicate nu au făcut deja obiectul unei decizi preliminare într-o cauză similară și că nu au fost analizate printr-o jurisprudență stabilită a Curții Europene.

64. În aceeași măsură, aplicarea corectă a dreptului comunitar nu se impune în cauză cu asemenea evidență, încât să nu lase loc de nicio îndoială rezonabilă cu privire la modul de rezolvare a problemelor ridicate.

65. Curtea reiterează faptul că în cauză, pentru dezlegarea cauzei, este necesară o interpretare corectă a dreptului european invocat. Îndrumările de interpretare oferite de C.J.U.E. vor fi avute în vedere apoi de instanță, la soluționarea cauzei, fără însă ca prin acestea să se verifice în concret temeinicia sau netemeinicia susținerilor părților. Contrar susținerilor pârâtei Agenția Națională de Administrare Fiscală, Curtea reține că îndrumările generale oferite de C.J.U.E. vor fi aplicate în cauză, fără ca instanței europene să i se solicite o soluționare concretă a cauzei, aceasta din urmă fiind competența exclusivă a judecătorului național.

66. După cum reiese din formularea întrebărilor adresate C.J.U.E. și din motivarea încheierii de față, acestea nu vizează o interpretare a dreptului intern care să fie solicitată instanței europene, ci a dreptului comunitar relevant în materie, acesta urmând a fi aplicat apoi, în concret, cauzei de față de către judecătorul național.

VII. Concluzii.

67. Având în vedere toate considerentele expuse anterior, Curtea de Apel va cererea reclamantei, considerând necesară trimiterea unei cereri pentru pronunțarea unei decizii preliminare la Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, cu privire la următoarele întrebări:

1. Dispozițiile articolelor 107 și 108 T.F.U.E. trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională, de natura celei instituite prin Legea nr. 259/2021, care impune un impozit doar anumitor producători de energie electrică, constituie un ajutor de stat acordat celor exceptați, supus obligațiile de notificare? O asemenea reglementare este discriminatorie, dacă se aplică numai anumitor producători de energie electrică, inclusiv celor din surse regenerabile?
2. Dispozițiile articolelor 49 și 56 T.F.U.E., respectiv ale articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, de natura celei instituite prin Legea nr. 259/2021, prin care se impune un impozit în quantum ridicat doar anumitor producători de energie electrică (inclusiv celor din surse regenerabile), cu excluderea altor categorii de producători?

3. Anterior Regulamentului 2022/1854, Directiva (U.E.) nr. 2019/944 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/U.E. se opune unei reglementări naționale care ar putea echivala cu o fixare a prețului de vânzare / o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare, de natura celei instituite prin Legea nr. 259/2021?
4. Dispozițiile art. 191 par. 2 T.F.U.E. privind principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiul „poluatorul plătește” se opun unei legislații naționale de tipul celei instituite de Legea nr. 259/2021? Aceasta aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice până în 2050 și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei?

68. În temeiul art. 412 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă, Curtea va constata suspendarea judecării cauzei până la pronunțarea hotărârii preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

69. Față de această suspendare de drept a judecării, care produce efecte cu prioritate în cauză, Curtea va proroga soluționarea cererii reclamantei de suspendare a judecării cauzei, în temeiul art. 413 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate invocate în cauză, după încetarea măsurii suspendării de drept a cauzei, conform art. 412 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă. Raportat la art. 414 Cod procedură civilă, măsura suspendării va putea fi atacată cu recurs, în mod separat, pe toată durata suspendării.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRAȘTE:**

Admite cererea reclamantei **BRILA WINDS S.R.L.**, J40/12230/2016, CUI 26308340, cu sediul în București, sector 4, bd. Mărășești, nr. 4-6, Corp C4, Camera 302 etaj 3, cu sediul procesual ales la SCA Nestor Diculescu Kingston Petersen, cu sediul în București, str. Barbu Văcărescu nr. 201, et. 18, GlobalWorth Tower, sector 2, în contradictoriu cu pârâții **Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București -Administrația Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii București**, cu sediul în București, str. Prof. Dr. Dimitrie Gerota, nr.13, sector 2, **Ministerul Finanțelor**, cu sediul în București, bd. Libertății, nr.16, sector 5 **Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Agenția Națională de Administrare Fiscală**, ambii cu sediul în București, str. Apolodor, nr.17, sector 5, de sesizare a Curții Constituționale și, în temeiul art. 29 alin. 4 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale:

În temeiul art. 267 din Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, sesizează Curtea de Justiție a Uniunii Europene pentru pronunțarea unei hotărâri preliminare cu privire la următoarele întrebări:

1. Dispozițiile articolelor 107 și 108 T.F.U.E. trebuie interpretate în sensul că o reglementare națională, de natura celei instituite prin Legea nr. 259/2021, care impune un impozit doar anumitor producători de energie electrică, constituie un ajutor de stat acordat celor excepați, supus obligațiilor de notificare? O asemenea reglementare este discriminatorie, dacă se aplică numai anumitor producători de energie electrică, inclusiv celor din surse regenerabile?

2. Dispozițiile articolelor 49 și 56 T.F.U.E., respectiv ale articolului 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, trebuie interpretate în sensul că se opun unei reglementări naționale, de natura celei instituite prin Legea nr. 259/2021, prin care se impune un impozit în quantum ridicat doar anumitor producători de energie electrică (inclusiv celor din surse regenerabile), cu excluderea altor categorii de producători?

3. Anterior Regulamentului 2022/1854, Directiva (U.E.) nr. 2019/944 privind normele comune pentru piața internă de energie electrică și de modificare a Directivei 2012/27/U.E. se opune unei reglementări naționale care ar putea echivala cu o fixare a prețului de vânzare / o îngrădire a libertății de fixare a prețului de vânzare, de natura celei instituite prin Legea nr. 259/2021?

4. Dispozițiile art. 191 par. 2 T.F.U.E. privind principiile precauției, prevenirii și corectării poluării la sursă și principiul „poluatorul plătește” se opun unei legislații naționale de tipul celei instituite de Legea nr. 259/2021? Aceasta aduce atingere obiectivelor europene privind realizarea neutralității climatice până în 2050 și politicii Uniunii Europene în materie de taxare a energiei?

În temeiul art. 412 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă, suspendă judecata cauzei până la pronunțarea hotărârii preliminare de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

Prorogă soluționarea cererii reclamantei de suspendare a judecării cauzei, în temeiul art. 413 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate invocate în cauză, după încetarea măsurii suspendării de drept a cauzei, conform art. 412 alin. 1 pct. 7 Cod procedură civilă.

Cu drept de recurs pe toată durata suspendării judecării, care se depune la sediul Curții de Apel București – Secția a VIII-a Contencios administrativ și fiscal.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților, prin mijlocirea grefei instanței, astăzi, 07.02.2023.

**PREȘEDINTE,
IULIA SLUJITORU**

**GREFIER,
DANIELA ȘTEFAN**